

tigt at kigge på det arbejdsmarkedspolitiske spørgsmål i denne sammenhæng, må man sige, at i bund og grund er en af de helt vigtige forudsætninger for ligestilling, at kvinder vælger de rigtige mænd, og man kunne så også sige: at mænd vælger de rigtige kvinder.

Så med de ord vil jeg sige, at Det Radikale Venstre er positivt over for lovforslaget og kan bakke det op.

Søren Kolstrup (EL):

Da Enhedslistens ligestillingsordfører, hr. Søren Søndergaard, ikke kan være til stede, har jeg mulighed for at meddele Enhedslistens holdning til det fremsatte forslag.

Som udgangspunkt kan vi fuldt ud bakke op bag lovforslagets formål, nemlig at fremme ligestilling mellem mænd og kvinder. Det er der bestemt brug for. Alene den sidste tids debat om lønforskellene mellem mænd og kvinder viser, at der er langt igen, før kvinder er sikret ikke bare formel, men også reel ligestilling i det danske samfund.

Præcis derfor har vi det også lidt vanskeligt med de almindelige bemærkninger, hvor det nye og moderne ligestillingsarbejde defineres ved at skulle omhandle både kvinders og mænds rettigheder og muligheder. Naturligvis har vi intet imod at beskæftige os med mænds muligheder og rettigheder, men det må ikke dække over den kendsgerning, at det først og fremmest er kvinderne, som rammes af den kønsmæssige diskriminering.

Derudover er der en masse diskrimination i vores samfund, som rammer både mænd og kvinder, det være sig af racemæssig, klasse-mæssig eller aldersmæssig karakter, og det skal der også gøres noget ved, men det ligger så inden for denne lovs rammer.

Vi ser frem til det kommende udvalgsarbejde, hvor vi har en række spørgsmål og forslag, som vi vil rejse, bl.a. om Ligestillingsnævnets sammensætning, opgave og relation til diskrimination af kvinder på landets arbejdspladser, men vi gør det altså ud fra den positive indfaldsvinkel, at vi ønsker loven gennemført, før Tinget går på sommerferie.

Afslutningsvis vil vi godt, ligesom vi gjorde under debatten den 12. maj 1999, protestere mod den ulidelige brug af det totalt uforståelige fremmedord mainstreaming-princippet i denne lovgivning. Til ministeren vil vi sige: Kald det i stedet kønsintegration, som vi har foreslået, eller find på noget andet! Og så vil jeg generelt

sige til de involverede embedsmænd og ministre, og hvem der ellers måtte beskæftige sig med det her: Men tal dansk, mand!

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg har fået lov at oplæse vores ordførers, fru Tove Videbæks, tale her, og hvis nogen måtte have de fordomme om Kristeligt Folkeparti, at vi ønsker kvinderne hjem til kødgryderne, så må jeg bedrøve dem med, at det her lever slet ikke op til fordommene.

Det 20. århundrede er blevet kaldt kvindernes århundrede, men kigger vi på tallene og statistikkerne, taler de desværre deres tydelige sprog om, at det ikke er helt så godt, som vi måske tror.

Ligestilling har noget at gøre med, at mænd og kvinder skal have lige behandling og lige muligheder for og rettigheder til at udvikle evner både hjemme og på arbejdet, lige løn og pension, osv.

Arbejdet for ligestilling har ikke nødvendigvis noget at gøre med at presse mænd og kvinder ind i de samme rammer eller former, men at erkende, at vi er forskellige og dog lige meget værd. Vi skal være lige, men bestemt ikke ens. Vi skal have lige muligheder og rettigheder.

Hvis vi skal have lige muligheder for mænd og kvinder i Danmark på højde med de andre nordiske lande, skal vi have turbo på ligestillingsarbejdet, og ligestilling af mænd og kvinder skal angribes fra forskellige vinkler både på virksomheder, i organisationer og i forvaltningsinstitutioner. Danmark halter langt bag efter Norge og Sverige og Finland på ligestillingsområdet.

På arbejdsmarkedet findes der stadig strukturelle barrierer, der kan være med til at fastholde, at f.eks. kvinder har svært ved at opnå lederstillinger, og at nogle typer arbejdspladser traditionelt forbliver kun for mænd.

For at nedbryde de strukturelle barrierer for kvinders ligestilling på arbejdsmarkedet bør det være indlysende at vi skal stræbe kraftigt mod en afbalanceret kønsammensætning i beslutningstagende organer osv. Det er samtidig vigtigt, at mænd og kvinder deltager på lige fod, når der skal udarbejdes jobannoncer og afholdes jobsamtaler. I en jobsamtale, hvor der også sidder en kvinde, som udspørger, vil denne kvinde få øje på og lægge mærke til helt andre egenskaber og kvaliteter hos ansøgeren, end den mandlige kollega, som sidder ved bordet med den samme opgave, gør. Derved opnår